

Manual de

Conștientizare a Societății asupra Reintegrării (foștilor) Deținuți

Martie 2020

DGRSP
DIRECȚIA NAȚIONALĂ DE ÎNCALZIRE ȘI ENERGIE TERMICĂ

Der Senator für
Justiz und Verfassung

Freie
Hansestadt
Bremen

Proiect

MOBi – Mobilizing Society Towards (ex) Offenders Reintegration

Parteneri MOBi

Centrul pentru promovarea învățării permanente - CPIP (Promotor) (*România*)

Aproximar – Cooperativa de Solidariedade Social, CRL (*Portugalia*)

Associazione Antigone Onlus – Antigone (*Italia*)

Senatul pentru Justiție și Constituție din Bremen (*Germania*)

Direção-Geral de Reinserção e Serviços Prisionais – DGRSP (*Portugalia*)

Hoppenbank e.V. (*Germania*)

Penitenciarul din Baia Mare (*România*)

Liderii Rezultat intelectual 5

Aproximar, CRL

Autorii raportului

Anastasia Sirbu

Caio Miolo (*design*)

Rita Lourenço

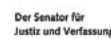
Tiago Leitão

Design

Aproximar, CRL

Mulțumiri

Mulțumesc tuturor organizațiilor care promovează proiectul MOBi.

Index

Capitolul

01

Introducere

Capitolul

02

**Sumar executiv
al rezultatelor
intelectuale**

Capitolul

03

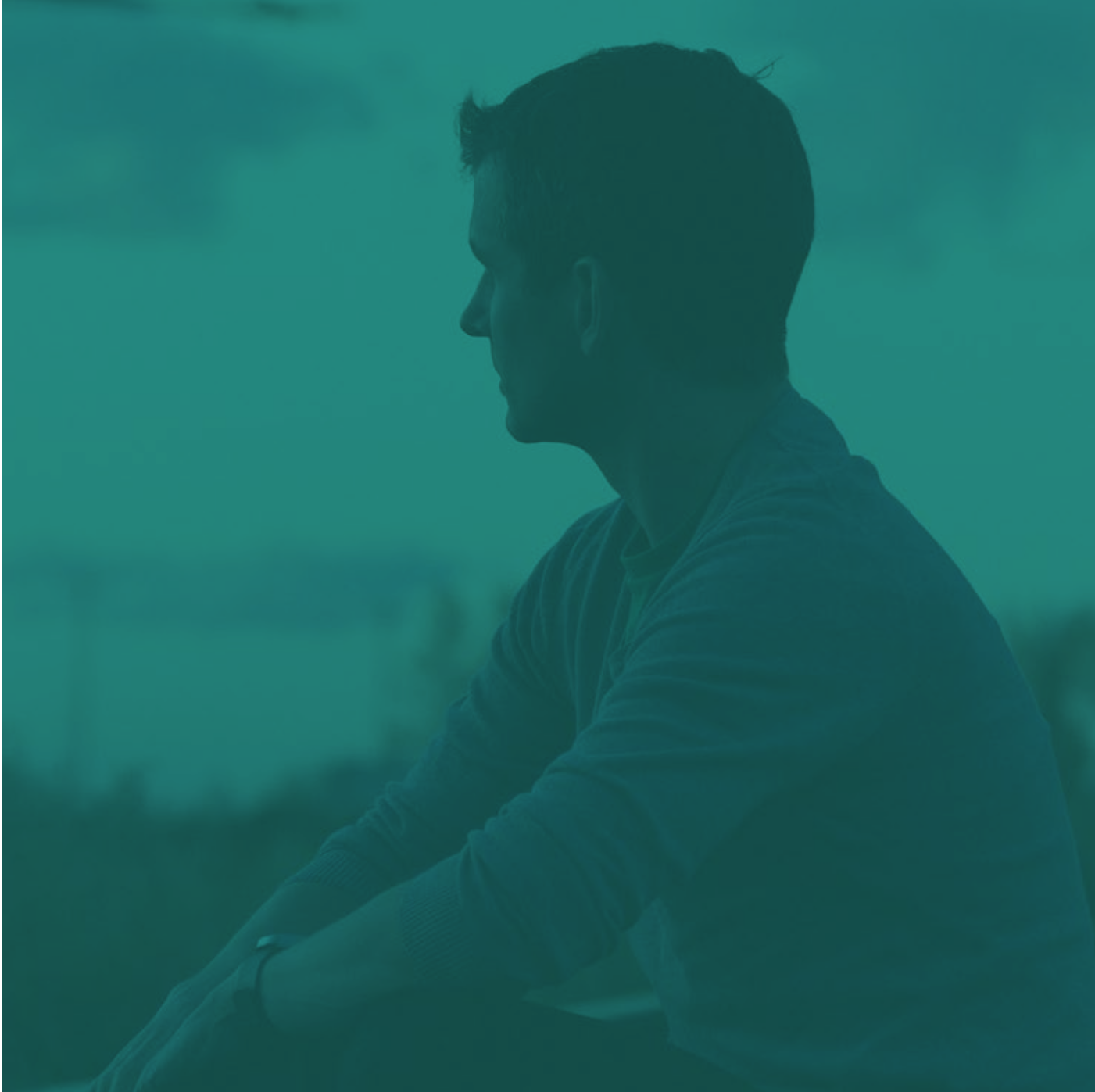
**Esențial pentru
replicarea MOBi**

Capitolul

04

Concluzie

01

Introdurre

01. Introducere

1.1. Obiectivele, grupul țintă și structura Manualului

Prezentul manual își propune să asigure faptul că prezentul pachet de evaluare, metodologie și formare profesională poate fi replicat în orice țară a Uniunii Europene, cu scopul prevăzut de îmbunătățire a recomandărilor de politici publice și de sensibilizare în privința proceselor de reabilitare și reintegrare a foștilor infractori. Acesta este destinat organizațiilor societății civile, în general, pentru mobilizarea valorilor în vederea îmbunătățirii procesului de reintegrare a foștilor deținuți.

Figura 1 - Exemple de posibili beneficiari ai programului

Unul dintre rezultatele scontate ale livrării manualului este o societate civilă mai informată în privința operațiunilor serviciilor penitenciare, diverselor populații de infractori și strategiilor de participare activă la reintegrarea socială a infractorilor, cu accent special pe **problematica ocupării forței de muncă**. Astfel, se recomandă să fie utilizat de lucrători și formatori din Serviciile penitenciare care intenționează să dezvolte competențe cheie pentru a transmite modul în care funcționează serviciile, cine sunt clienții, care sunt nevoile lor etc., precum și de organizații din sectorul public, privat și al treilea sector, dezvoltându-și responsabilitatea socială și participarea la sistemul de justiție penală și de reintegrare a deținuților.

După ce citește acest manual, utilizatorul va putea:

Experiența **proiectului MOBi de la A la Z**: Manualul va oferi informații asupra pachetului de instrumente, despre faptele extrase din rezultatele intelectuale, instrucțiunile de utilizare și reproducere a rezultatelor intelectuale create în timpul proiectului, precum și îndrumări pentru planificarea, organizarea, implementarea și evaluarea proiectului.

Prezentul Manual are 3 CAPITOLE principale:

Capitolul 1: prezentarea metodelor de lucru și conceptul metodologiei proiectului MOBi. Pe parcursul proiectului, partenerii au dezvoltat un set de Rezultate Intelectuale (RI), care au avut ca scop regândirea rolului societății civile în proces, solicitarea responsabilității sociale corporative (publică, privată și ONG-uri) ca strategie pentru a instrui oamenii cu privire la rolul lor în a ajuta la întreruperea ciclului re-arestării.

Capitolul 2: Rezultatele sunt prezentate cu descrierea aferentă, metodologia de culegere a datelor, rezultatele principale, precum și declarațiile privind proiectul pilot și cheile succesului și replicării.

Capitolul 3: sunt prezentate aspectele esențiale pentru o replicare eficientă a proiectului MOBi. La sfârșitul acestui manual veți găsi rezumate principalele concluzii ale proiectului.

1.2. De ce acest proiect?

În ciuda modelului de reabilitare și a colaborării experților, organizațiilor și cercetătorilor, există o neconcordanță între munca depusă și rezultatele obținute. Atunci când infractorii sunt eliberați din închisoare, aceștia se confruntă cu o serie de provocări și bariere care, chiar dacă s-a lucrat anterior asupra lor, le încetinesc procesul de reintegrare (de exemplu, găsirea unui loc de muncă în după eliberare, este o sarcină grea pentru reintrarea în muncă a infractorilor) (Berg & Huebner, 2011). Astfel, întrebarea este simplă și rămâne întotdeauna în același sens: ***de ce sistemul de justiție penală (SJP) nu reușește încă să realizeze reintegrarea infractorilor?***

În societate, se crede că reintegrarea infractorilor depinde doar de finalizarea cu succes a programelor începute în închisoare. Sau cu alte cuvinte, reintegrarea depinde de serviciile din penitenciare și de probațiune. ***Se pare că societatea își deleagă responsabilitatea în sistem și interacționează cu acesta doar atunci când simt că siguranța lor este pusă din nou în pericol.***

În acest sens, proiectul MOBi a fost conceput pentru a răspunde unei nevoi în evoluție, și anume incluziunea socială a (foștilor) infractori și crearea unui context de colaborare, în timp ce atât penitenciarele cât și comunitatea se angajează într-o mentalitate „de colaborare”, concentrându-se pe a face reintegrarea un proces de învățare continuă atât pentru infractori, cât și pentru societatea civilă. Proiectul propune o abordare integrată inovatoare pentru a diminua distanța existentă între societate, în general, și Sistemul de justiție penală utilizând instrumentele educației pentru adulți.

Metodologia proiectului urmează o strategie de implementare în cascadă, în care primele activități vor furniza contribuțiile necesare pentru a le dezvolta pe următoarele.

Proiectul MOBi este un parteneriat alcătuit din opt organizații, prezente în cinci țări diferite ale UE. Proiectul este condus de CPIP și are ca scop:

- De a înțelege imaginea contemporană europeană a pedepsei și reintegrării în termeni de percepție, participare, etichetare a infractorilor, reîntoarcerea în câmpul muncii sau în comunitate, construind un instrument de evaluare pentru a măsura „cultura” societății față de pedeapsă și reintegrare
- De a crea noi abordări inovatoare și multidisciplinare pentru a răspunde procesului de reintegrare a (foștilor) infractori
- De a dezvolta o metodologie de implicare a comunității pentru susținerea eforturilor organizațiilor, practicienilor și a celor mai apropiate persoane interesate ale Sistemului de justiție penală (SJP) pentru consolidarea demersurilor existente bazate pe comunitate (societate)
- De a concepe un program de formare transnațional, care să fie executat de organizații cheie, care vizează societatea civilă, pentru a se asigura că toți cetățenii au acces la cunoașterea modelului de reabilitare la locul de muncă în propriul sistem de justiție penală și, prin urmare, sunt capabili să își revizuiască propriul rol individual în procesul de reintegrare
- De a livra un Manual, să sprijine diferite organizații din sectorul Public, Privat și Terț, care își dezvoltă responsabilitatea socială și participarea la SJP și reintegrarea infractorului..

Cele opt organizații partenere sunt *Genepi* (Franța), *Senatul de Justiție și Constituție din Bremen și Hoppenbank e.V.* (Germania), *Associazione Antigone* (Italia), *Direção-Geral de Reinserção e Serviços Prisionais* și *Aproximar, Cooperativa de Solidariedade Social* (Portugalia), *Centrul pentru Promovarea Învățării Permanente - CPIP* și *Penitenciarul din Baia Mare* (România).

MOBi își propune să asigure o abordare multi-modală care reunește SJP, societatea civilă și (foști) infractori. ***Este un proiect inovator care propune o oglindă: Cum contribuim noi, societatea civilă, la momentul de cotitură din viața fiecărui (fost) deținut? Care este percepția societății cu privire la (foștii) infractori și SJP? Și mai mult, despre rolul său în reintegrare?***

MOBi propune o regândire a rolului societății civile în acest proces, solicitând responsabilitatea socială corporativă (publică, privată și ONG-uri) ca strategie de instruire a oamenilor cu privire la rolul lor în a susține întreruperea ciclului de rearestări.

Pe parcursul proiectului, partenerii au dezvoltat un set de Rezultate Intellectuale (RI), și anume:

RI1: Instrument de evaluare pentru a analiza percepțiile societății cu privire la nevoile (foștilor) infractorilor și funcția SJP

RI2: Instrument de evaluare pentru a analiza percepțiile infractorului în ceea ce privește acceptarea din partea societății a procesului de reintegrare

RI3: Metodologia de implicare comunitară în SJP

RI4: Curs de instruire privind conștientizarea comunității cu privire la SJP, procesele de reabilitare și reintegrare a (foștilor) infractori

O5: Manual despre conștientizarea comunității cu privire la procesele de reabilitare și reintegrare a (foștilor) infractori.

Acest raport este conceput pentru a fi citit împreună cu alte rezultate ale proiectului MOBI: Mobilizarea societății în direcția reintegrării (foștilor) infractori (2017-2020) finanțat de Erasmus+.

Mai multe informații și rezultate suplimentare pot fi găsite la adresa: mobi-initiative.org.

Prezentul document face trimitere la Rezultatul Intellectual 5 - Manual privind conștientizarea din partea comunității a proceselor de reabilitare și reintegrare a (foștilor) infractori.

1.3. Tabel cuprinzător – Ce și când să utilizați

	<p>01 RI1 & RI2 & RI3 & RI4</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Descriere • Flux de lucru • Metodologie • Tehnici • Studii de caz • Rezultate • Aspecte cheie de replicat
	<p>02 Sumar executiv al rezultatelor intelectuale</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Replicare și sugestii de adaptare
	<p>03 Esențial pentru replicarea MOBi</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Beneficiile replicării • Proces de replicare de succes • Tipuri de replicare • Pași pentru optimizarea succesului și maximizarea profitului social • A decide un model de scală
	<p>04 Concluzii</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Aspecte cheie/recomandări de luat în considerare la replicare

02

Rezultatele Intelectuale Ale Proiectului MOBI

1. *Rezultat intelectual 1 - Instrument de evaluare pentru a analiza percepțiile societății cu privire la necesitățile (foștilor) infractorilor și funcția Sistemului de justiție penală*

1.1. Descriere

Rezultatul intelectual (RI) s-a concentrat pe dezvoltarea unui instrument de evaluare pentru colectarea percepțiilor societății civile cu privire la (foștii) infractori și funcțiile Sistemului de justiție penală. Intenția acestui rezultat este de a avea un impact asupra modului în care societatea civilă arată, simte și percepe SJP și (foștii) infractori. Rezultatele oferă, de asemenea, o primă privire de ansamblu asupra pasului ulterior, care este îmbunătățirea implicării organizațiilor societății civile în SJP și în procesul de reintegrare. Instrumentul de evaluare selectat pentru a analiza percepțiile societății civile, a fost reprezentat de un sondaj față în față.

Pentru informații mai detaliate despre accesat rezultat intelectual accesați raportul complet la: http://mobi-initiative.org/wp-content/uploads/2019/02/MOBi-Report-IO1_B.pdf

1.1.1. Fluxul de lucru și conceptul sondajului

Toți partenerii au colaborat la acest rezultat MOBi pentru a colecta cu succes date cantitative despre temerile și preconcepțiile societății privind (re)integrarea, din toate cele cinci țări partenere MOBi. Partenerii au transmis unui eșantion nereprezentativ al publicului larg din cele cinci țări reprezentate în proiectul MOBi, un scurt chestionar creat pe baza întrebărilor transmise (foștilor) infractori pentru Rezultatul intelectual 2 (RI2). Mai precis, procedura de concepere a chestionarului a fost similară cu RI2, urmărind să extragă similitudinile și diferențele din cadrul acestor două grupuri din diverse țări, pe reflecții specifice despre stigmă, folosind întrebări oglindite în RI1 și RI2.

În ceea ce privește organizarea întrebărilor incluse în sondaj, acestea au fost împărțite în două părți. Prima, numită **„Dacă un deținut ar fi eliberat mâine, ce este cel mai important ca să-l ajute să nu recidiveze?”**, a avut în vedere percepția societății privind nevoile fostului deținut eliberat, pentru a nu recidiva. **A doua parte, intitulată „În general, cred că...”**, tratează prejudecățile, înrădăcinate în mod obișnuit în societăți, despre comportamentele (foștilor) infractori.

Sondajul a fost conceput folosind un limbaj simplu, accesibil publicului larg, iar pentru a completa chestionarul este nevoie de aproximativ 20 de minute.

1.2. Metodologia colectării datelor

Sondajul a fost tradus și aplicat în toate țările implicate în proiect: Franța, Germania, Italia, Portugalia și România. Locurile în care au fost intervievați participanții la studiu au fost, printre altele, universitățile, gările și străzile.

Partenerii au colectat percepțiile unui eșantion nereprezentativ al publicului larg cu **553 de interviuri în total**.

1.3. Rezultatele principale

Spre deosebire de unele studii anterioare privind percepția societății față de foștii deținuți, rezultatele RI1 ale MOBi au arătat că societatea pare să nu țină cont de convingerile prejudicioase față de foștii infractori. Mai precis, că majoritatea participanților noștri nu se teme de foștii infractori; că aceștia cred că foștii infractori și-au terminat de plătit „datoria” față de societate după eliberare; că nu toți infractorii sunt la fel; și, de asemenea, că nu orice persoană care comite infracțiuni trebuie să pedepsită cu pedeapsa cu închisoarea, etc. Acest rezultat poate fi posibil explicat prin nivelul ridicat de educație al eșantionelor noastre, dar și prin tendința generală a respondenților către dezirabilitatea socială. De fapt, rezultatele au arătat și că majoritatea eșantionului consideră că societatea consideră negativ un fost infractor.

Toți respondenții sunt de acord că factorii identificați drept strategici pentru reabilitarea socială sunt, de fapt, extrem de importanți, cum ar fi sprijinul familiei și prietenilor, abuzul de substanțe etc.

Pe lângă acești factori, eșantionul pare să acorde o importanță deosebită și:

- formelor de sprijin instituțional după eliberare;
- rețelei instituționale de servicii;
- oportunităților educaționale.

Al doilea set de întrebări a arătat că, chiar dacă este adevărat că societatea deține prejudecăți puternice și un interes redus față de reintegrarea socială a (foștilor) infractori, nu este dificil să găsești indivizi și grupuri care au o abordare foarte diferită. În rândul acestor indivizi și grupuri, din motivațiile lor și din percepția lor asupra SJP, ar trebui să înceapă orice încercare de a schimba atitudinea societății față de deținuți și de (foștii) infractori.

Are we giving people a real chance to turn away from crime?

67% Society isn't afraid of ex-prisoners.

77% Accept that ex-prisoners have paid their debt to society.

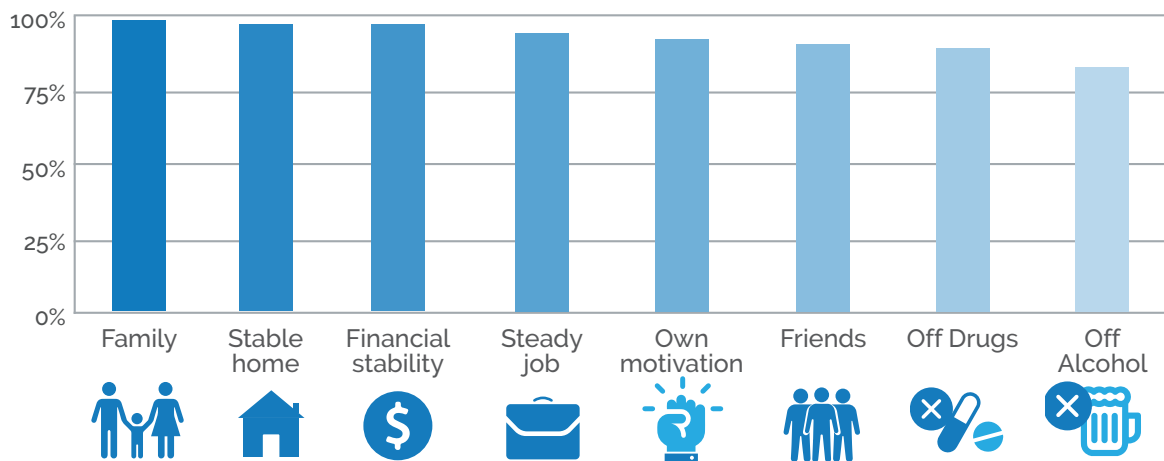

69% Think not all offenders should be punished with a prison sentence.

69% Think it's more likely to accept people who have been under community service than in prison.

Family, a stable home and financial stability are the most important aspects to help prisoners not to re-offend.

86% Think offenders aren't the same.

Having a job is key to successful Reintegration. But do former prisoners have a realistic chance to work after release?

52%

Think prisoners feel resentment towards society for putting them in prison.

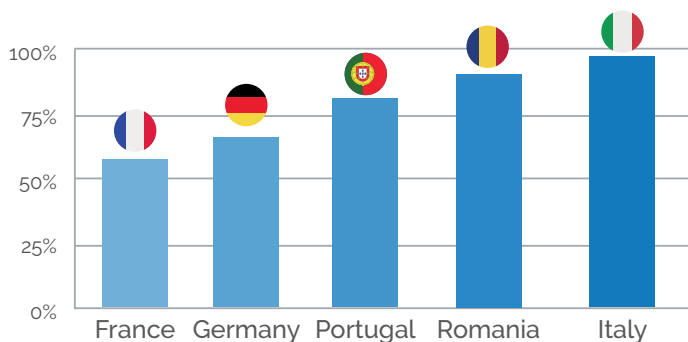

82%

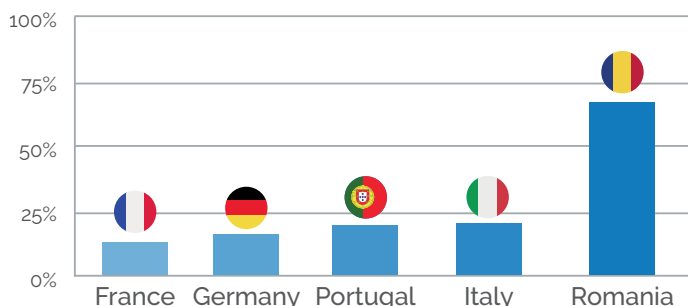
Believe that people will look down on a person who has been in prison.

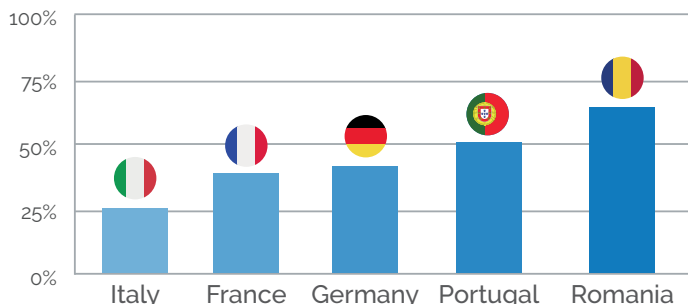
Once out of prison, if they straighten up their life, prisoners will get a second chance?

Society welcomes ex-prisoners?

Being threatened by a prison sentence deters criminal activity?

86%

Believe it's worth giving ex-prisoners an opportunity.

1.4. Aspecte cheie pentru succes și replicare

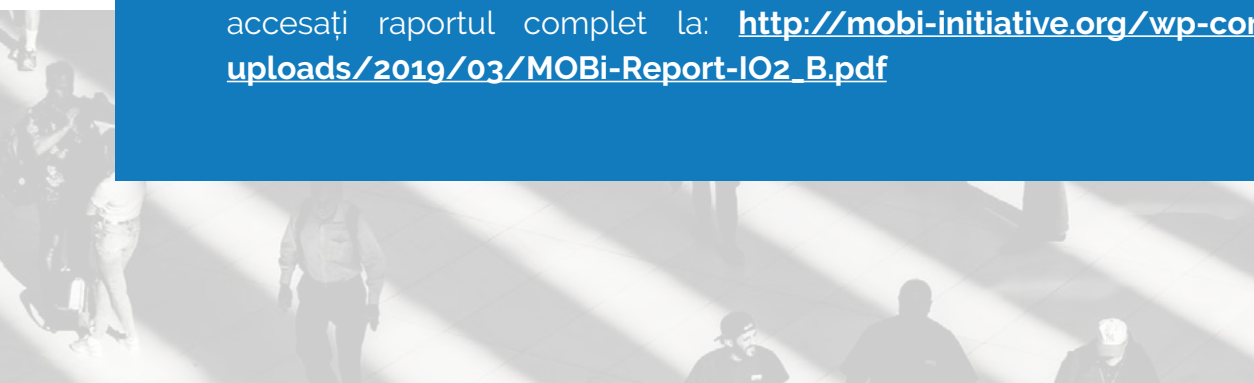
- Realizați o recenzie solidă a dovezilor
- Asigurați-vă că echipa dvs. are competențe pentru analiza datelor
- Asigurați-vă că aveți o strategie de comunicare și de diseminare

2. *Rezultat intelectual 2 - Instrument de evaluare pentru a analiza percepțiile infractorilor cu privire la procesul de reintegrare*

2.1. Descriere

Ca RI1, acest RI se concentrează pe dezvoltarea unui instrument accesibil de evaluare pentru a colecta date cantitative și calitative despre temerile și percepțiile (foștilor) infractorilor despre stigmat în timpul procesului de reintegrare. Datele colectate de acest rezultat au avut drept scop sensibilizarea publicului cu privire la faptul că integrarea cu succes a (foștilor) infractori depinde la fel de mult de atitudinea lor, cât și de practicarea serviciilor din închisoare și probațiune din fiecare stat membru.

Pentru informații mai detaliate despre acest Rezultat Intelectual, accesați raportul complet la: http://mobi-initiative.org/wp-content/uploads/2019/03/MOBi-Report-IO2_B.pdf

2.1.1. Flux de lucru

Instrumentul de evaluare include un sondaj pentru colectarea percepțiilor (foștilor) infractori, și anume cu privire la acceptarea societății a procesului de reintegrare. De asemenea, acest RI furnizează un set de studii de caz în care, utilizând o abordare de tip narațiune, infractorii au avut posibilitatea să își exprime percepțiile. Într-un sondaj elaborat de practicienii din închisoare și din probațiune, MOBi a întrebat prizonierii bărbați adulți cum percep stigmatul din partea diverselor persoane și în situații specifice, cu referire la puncte critice care au impact asupra infracțiunilor repetate. MOBi a colectat 100 de răspunsuri la chestionar de la fiecare partener MOBi, completate în închisorile din Bremen și Vechta din Germania; Închisoarea Baia Mare din România; închisorile din Linhó, Lisboa, Sintra și Carregueira în Portugalia și închisoarea Milano în Italia. Dat fiind că eșantionul nu este reprezentativ, această imagine utilizată pentru ancorarea rezultatelor instruirii MOBi ar putea fi, de asemenea, de interes pentru lucrătorii din probațiune din aceste țări.

2.2. Metodologia colectării datelor

Cu un flux de lucru care tratează vocea utilizatorului serviciului și unul care abordează perspectiva publicului, MOBi a avut ca obiectiv să extragă similitudinile și diferențele din interiorul și între aceste două grupuri din țări diferite privind reflexiile specifice despre stigmatizare, cum ar fi întrebarea „*Societatea se teme de foștii deținuți pentru utilizatorii serviciului și „Îmi este frică de foștii deținuți” pentru public.*

Pe lângă evaluarea mai cantitativă, fiecare țară partener s-a angajat să întreprindă un interviu calitativ cu deținuții, realizând studii de caz. Scopul acestora a fost să extragă răspunsurile în masă din instrumentul de sondaj, precum și să ofere citate directe de la utilizatorii serviciilor care au susținut concluziile noastre pentru a le folosi în formare, sensibilizare și diseminare. Sondajul RI2 a fost conceput pentru a surprinde temerile și preconcepțiile prizonierilor în legătură cu reintegrarea lor și în special răspunsul societății la întoarcerea lor. Partenerii MOBi au considerat la fel de important a încerca să constate reacții la anumite preconcepții comune, dar ușor abstracte (de exemplu, „*oamenii de afară consideră că toți infractorii sunt la fel*”) ca ideile preconceptuate despre situații specifice despre care știm că ar putea afecta negativ reintegrarea lor (de exemplu, „*angajatorii nu vor oferi*

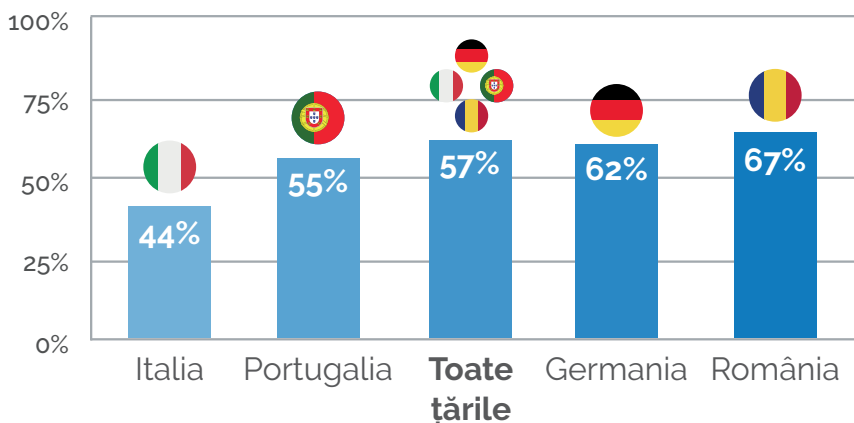
un loc de muncă persoanelor care au fost în închisoare”). Prin urmare, am folosit clasificarea pe șase domenii cheie esențiale pentru reintegrarea cu succes și am grupat în jur de 10 întrebări la scara Likert sub un singur element deschizător general și în funcție de temă.

În cadrul sondajelor de opinie publică și de percepție a deținuților pe care le-am analizat, au existat mai multe alegeri multiple limitate, evaluate cu întrebări deschise și închise. În funcție de numărul de întrebări și de rezultatele solicitate, o serie de analize a fost aplicată datelor rezultate din răspunsurile comparative de bază la T-Testare și evaluările Mann-Whitney.

2.3. Rezultate principale

2.3.1. Personalul din penitenciare

Majoritatea prizonierilor au considerat că au beneficiat de un bun sprijin din partea personalului penitenciarului. Răspunsurile cumulate arată că, în toate țările, 57% dintre infractori percep personalul din închisori ca fiind de ajutor. Separarea răspunsurilor pe țări arată că, în special în România, infractorii au fost de acord că personalul penitenciarului este de ajutor. În Germania, peste 60% au fost de asemenea, de acord. Din 55% dintre infractorii portughezi care au fost de acord, majoritatea infractorilor (27%) doar „au fost ușor de acord”. O treime dintre infractorii portughezi nu au perceput personalul penitenciarului ca fiind de ajutor. În Italia, mai puțin de jumătate dintre respondenți au perceput personalul penitenciarului ca fiind de ajutor în timpul executării pedepsei lor și aproape 40% nu au fost de acord.

2.3.2. Personalul didactic

În România, precum și în Portugalia, aproape 80% dintre respondenți au perceput personalul didactic ca fiind de ajutor. În Italia și Germania, doar aproximativ jumătate dintre respondenți au fost de acord că personalul didactic este de ajutor. Aproape o treime dintre respondenții din Italia și Germania nu au fost de acord.

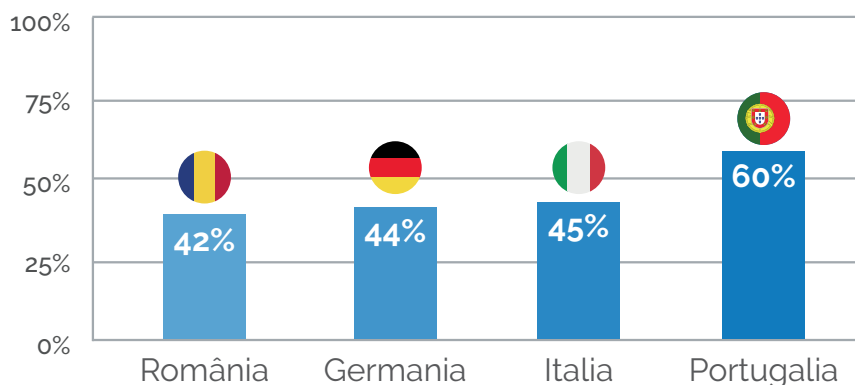
2.3.3. Personalul de caritate

Mai mult de jumătate dintre respondenți nu au răspuns la întrebare. Am aflat că există foarte puține organizații de caritate în închisorile din România și, dacă există, este vorba în mare parte de grupări religioase.

2.3.4. Grupuri religioase

În Portugalia, 60% dintre respondenți se simt susținuți de grupurile religioase. Dintre țările participante, Germania are cea mai mare rată de persoane fără denumire. Totuși, 44% dintre respondenții germani se simt bine susținuți de grupurile religioase. În România, 42% au fost de acord, dar și 41% nu au răspuns. În Italia, cu 45%, cei mai mulți respondenți nu s-au simțit susținuți de grupurile religioase.

2.3.5. Voluntari

Răspunsurile la întrebarea despre sprijinul voluntarilor reflectă lipsa voluntarilor în închisori. În Italia și Portugalia, aproape jumătate dintre respondenți a fost de acord că se simt susținuți de voluntari în timpul sentinței lor, iar în Germania, 40% au perceput voluntarii ca fiind de ajutori.

În timp ce infractorii din toate țările au fost de acord cu faptul că oamenii din afara consideră toți infractorii ca fiind la fel, răspunsurile colectate în societate au arătat o imagine diferită. Oamenii au exprimat, mai degrabă un dezacord puternic față de expresia: „Toți infractorii sunt la fel”.

2.3.6. Studiul de caz al RI2

Cu doar două răspunsuri pe țară, am recunoscut că nu ar exista nicio relevanță statistică pentru răspunsurile din cadrul studiului de caz. Cu toate acestea, declarațiile oferite de infractori în aceste studii de caz reprezintă citate eficiente și autentice, care susțin constatările evaluării cantitative:

„Asistentul meu social este o persoană deschisă și a spus chiar de la bun început că s-ar putea să nu-i placă tot ceea ce îi spun, dar acceptă. Atunci nu trebuie să vă faceți griji că veți fi desconsiderat.”

(Germania)

.....

“Cred că educația și formarea profesională îi ajută foarte mult pe prizonieri. Ar fi util dacă ar exista locuri sigure pentru foștii deținuți cu probleme financiare și fără educație, astfel încât să poată strânge niște bani pentru a se întreține.”

(România)

.....

“Oamenii ar trebui să meargă cu adevărat în închisori pentru a înțelege cu adevărat cum sunt închisorile și prizonierii, deci închisorile ar trebui să fie mai deschise comunității”.

(Portugalia)

.....

“Orice activitate în închisoare este importantă. Chiar dacă este scurtă, există schimbul a câtorva zâmbete, unele mici discuții între prizonieri și paznici ... Așa rămânem umani, încetați să mai fiți doar un număr.”

(Franța)

“Aș dori sprijin pentru reintegrarea în societate, ajutor pentru găsirea unui loc de muncă, suport moral și personal pentru această realitate diferită după ani de absență.”
 (Italia)

2.4. Aspecte cheie pentru succes și replicare

- Realizați o recenzie solidă a dovezilor
- Asigurați-vă că echipa dvs. are competențe pentru analiza datelor
- Asigurați-vă că aveți o strategie de comunicare și de diseminare

3. Rezultatul intelectual 3 - Metodologie privind implicarea comunității în SJP

3.1. Descriere

Scopul rezultatului intelectual 3 a fost de a crea o metodologie specifică pentru a oferi profesioniștilor din SJP îndrumările necesare pentru a implementa o implicare eficientă în organizarea comunității. Acest rezultat creează o metodologie care poate crește numărul de organizații partenere (societatea civilă) care se angajează în procesul de reintegrare a (foștilor) infractori. Metodologia se concentrează, de asemenea, pe crearea de instrumente / resurse care să sprijine SJP să angajeze societatea civilă să contribuie cu diverse resurse și să ajungă la un acord pentru a lucra strâns în vederea atingerii obiectivelor comune legate de reintegrarea (foștilor) infractori.

Pentru a consulta ghidul complet al Metodologiei privind implicarea comunității în SJP accesați: <http://mobi-initiative.org/wp-content/uploads/2019/09/MOBI-Report-IO3.pdf>

3.1.1. Fluxul de lucru

Această metodă a fost concepută pentru a oferi îndrumări profesioniștilor SJP la nivel de locație și organizațiilor societății civile cu privire la modul de planificare și implementare a activităților de succes în angajarea comunității. A fost conceput ținând cont de literatura existentă și de bunele practici și s-a bazat pe teoria dezvoltată de MyHill (2012).

3.2. Metodologie

Pe baza teoriei prezentate de MyHill (2012), s-a dezvoltat un proces metodologic. În linii mari, stabilirea parteneriatelor SJP cu organizațiile societății civile poate fi împărțită în cinci faze interdependente (Fig. 1):

1. Cartografierea nevoilor
2. Identificarea, clasificarea și potrivirea
3. Implicare
4. Executare și
5. Evaluare, raportare și reînnoire

Figura 2 - Passos metodológicos

Fiecare fază este împărțită în etape recomandate. Acești pași oferă un set adecvat de tehnici pentru diferite situații, tendințe și studii de caz. Unele dintre aceste tehnici sunt obligatorii, iar altele sunt opționale. De exemplu, faza Cartografierea nevoilor cuprinde o tehnică obligatorie - „Rețea tematică”. Toate tehnicile pot fi accesate prin intermediul site-ului proiectului - mobi-initiative.org.

Tehnicile au fost concepute pentru a fi aplicate de către profesioniștii SJP și de organizațiile societății civile, în pentru a-i ajuta să își dezvolte propria metodologie unică în vederea implicării comunității, în funcție de problemele / nevoile / obiectivele specifice ale acestora, corespunzătoare fiecărei etape.

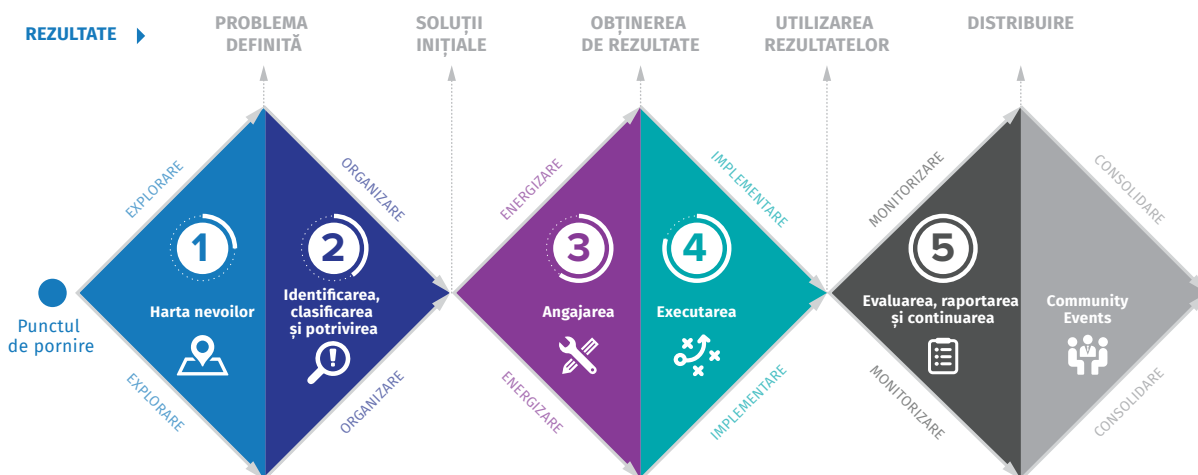

Figura 3 – Metodologia Angajamentului Comunității

După cum se poate observa în Figura 2 și Figura 3, punctul de plecare al metodologiei este un proces „deschis”, care explorează contextul. Pentru început, ar trebui să aplicăm (1) instrumentul de cartografiere a nevoilor. După finalizarea acestei etape, avem definiția inițială a problemei generale. În secvență, există un proces de organizare, în care datele de la pasul 1 sunt sintetizate, în faza (2) acesta se deplasează spre Identificare, Clasificare și Potrivire. Drept urmare, se ajunge la o soluție inițială, fără alte definiții cu privire la modul în care va fi pusă în practică. Astfel, începe un proces energizant, (3) Implicare, în care acțiunile vor fi planificate pentru a ajunge la rezoluția trasată. La sfârșitul acestuia, vom avea rezoluțiile.

Ulterior ajungem la etapa (4) Executarea, care este o etapă de implementare, în care prioritățile sunt detaliate și urmează procesul, ajungând la punctul „Livrarea rezultatelor”. Ca etapă finală, este un proces de monitorizare, (5) Evaluare, raportare și reînnoire, care se încheie cu Evenimente comunitare (partajarea lucrărilor efectuate), într-un proces de incorporare.

Pe lângă cele cinci faze metodologice, s-at creat un model mai larg, care conține și pașii fiecăreia dintre aceste faze. După acest CAPITOL, va fi explicat fiecare pas.

Nu este necesar să implementați pașii descriși în secvență sau în întregime, deoarece fiecare context necesită ca echipele să-și creeze propria lor abordare. Cu toate acestea, recomandăm utilizatorilor să urmeze etapele și fazele propuse în acest document, odată ce au fost pilotate, iar rezultatele pilotului au arătat că, dacă sunt efectuate corespunzător așa cum este indicat, metodologia finală poate avea succes.

3.2.1. Tehnici

Prin utilizarea metodologiei dezvoltate, au fost create și adaptate tehnici, resurse, materiale și forme pentru a ajuta utilizatorii în procesele lor. Aceste elemente sunt ca „ingrediente” pentru a genera o rețetă creativă adaptată oricărui context și realități. Ținând cont de faptul că pot fi utilizate diferite ingrediente pentru „a găti prăjitura cea mai potrivită”, se pot utiliza diferite tehnici pentru a genera „cea mai potrivită metodologie comunitară de implicare” pentru adaptabilitate la context și actori (verificați câteva exemple ale tehnicilor din Figura 4).

Toate cele 24 de tehnici propuse pentru această metodologie sunt disponibile pe: <http://mobi-initiative.org/category/other-sources-of-relevant-information/>

01. Rețea tematică

Descriere: Își propune să identifice cuvintele cheie în legătură cu unele întrebări, precum și cauzele și consecințele acestora; „poate ajuta la descompunerea sistematică a textelor în grupuri de tipare și teme mai simple și ușor de gestionat și ulterior vă poate ajuta să explorați relațiile dintre teme, astfel încât să poată fi vizualizat cel mai unificator mesaj” (MARTIN și HANINGTON, 2012, p.178).

Obiective: identificarea problemelor, facilitarea înțelegerii datelor, facilitarea comunicării datelor, problemele și soluțiile pentru părțile interesate, ghidarea proceselor de decizie.

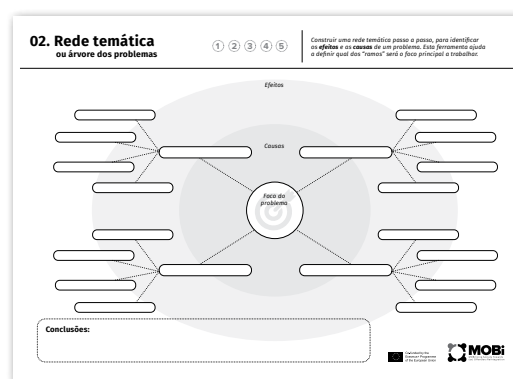

Figura 4 – Exemple de Tehnici ale Metodologiei MOBi

Odată ce tehnicile pot fi adaptate diverselor faze, s-a creat un ghid care conține cele 24 de „ingrediente”, indicând care pot fi mai bine explorate (figura 5).

Figura 4 evidențiază în ce fază poate fi aplicată fiecare tehnică. Aceeași tehnică poate fi adaptată unor faze diferite. Dar, așa cum am menționat anterior, există tehnici obligatorii în funcție de fiecare fază - în Figura 4 sunt evidențiate cu un diamant galben.

De exemplu, tehnica 01 „Nori de cuvinte”: este indicată a fi utilizată în fazele 1, 2 și 3 (figura 4), dar nu este o tehnică obligatorie.

O altă indicație prezentă în Figura 5 se referă la timpul prevăzut necesar pentru efectuarea fiecărei tehnici. Prima tehnică necesită un timp scurt, de la 20 minute la 1 oră pentru a fi efectuată.

01 Nori de cuvinte	1 2 3 4 5	🕒	💎
02 Rețea tematică	1 2 3 4 5	🕒	💎
03 Investigare contextuală	1 2 3 4 5	📅	💎
04 Harta empatiei	1 2 3 4 5	🕒	💎
05 Analiza SWOT	1 2 3 4 5	🕒	💎
06 Harta părților implicate	1 2 3 4 5	🕒	💎
07 Ce? Cine? Unde? Când? Cum?	1 2 3 4 5	🕒	💎
08 Se potrivește?	1 2 3 4 5	🕒	💎
09 Studii de caz	1 2 3 4 5	🕒	💎
10 Brainstorming	1 2 3 4 5	🕒	💎
11 Defnirea soluției	1 2 3 4 5	🕒	💎
12 Acordul de colaborare	1 2 3 4 5	🕒	💎
13 Defnirea priorităților	1 2 3 4 5	🕒	💎
14 Plan contextual de cercetare	1 2 3 4 5	🕒	💎
15 Scenariul soluțiilor	1 2 3 4 5	🕒	💎
16 Fișa acțiunii de angajare	1 2 3 4 5	🕒	💎
17 Monitorizare	1 2 3 4 5	🕒	💎
18 Evaluarea soluției	1 2 3 4 5	🕒	💎
19 Evaluarea angajării	1 2 3 4 5	🕒	💎
20 Focus group	1 2 3 4 5	📅	💎
21 Fișa raportului de angajare	1 2 3 4 5	🕒	💎
22 Schimb de experiență	1 2 3 4 5	🕒	💎
23 Scenarii	1 2 3 4 5	🕒	💎
24 Înregistrarea întâlnirilor	1 2 3 4 5	🕒	💎

Legende:

FAZE:

- 1 Harta nevoilor
- 2 Identificarea, clasificarea și potrivirea
- 3 Angajarea
- 4 Executarea
- 5 Evaluarea, raportarea și continuarea

VOLUM DE LUCRU ASOCIAT:

- 🕒 **Scurt**
20min - 1h
- 🕒 **mediu**
1h - 3h
- 📅 **Lung**
3h sau mai mult

RELEVANȚA TEHNICILOR:

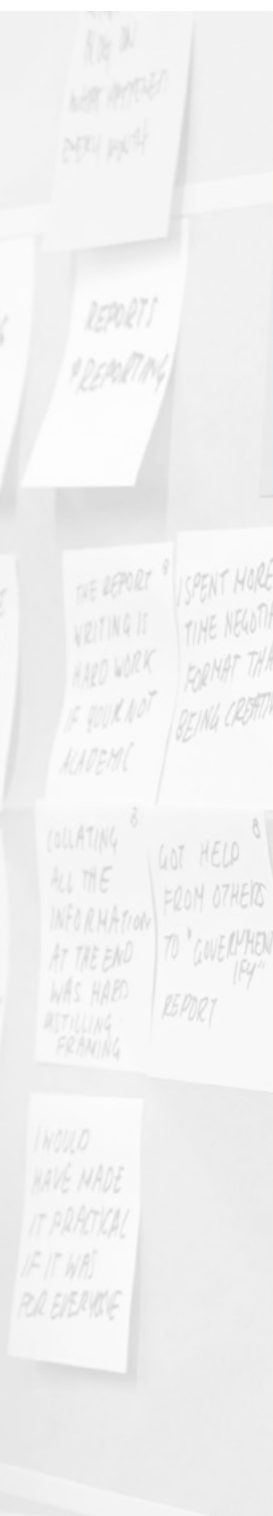
- 💎 **Obligatoriu**
- 🕒 **Opțional**

Figura 5 - Tehnici

Vă sugerăm să citiți mai întâi metodologia prezentată apoi să aveți în vedere pașii următori.

Citiți despre tehnici în ordine (Figura 5).

Numai după ce s-au avut în vedere pașii și tehnicile existente, utilizatorii ghid ar trebui să configureze ce tehnici vor fi utilizate în fiecare etapă. Pentru a facilita această activitate de proces, am dezvoltat schema prezentată în Figura 6 - Ghidul de configurare a metodologiei.

Metodologia noastră pentru angajarea comunității

Echipa:

	Tehnici	Obiective	Efort	Cu cine?	Finalizat ☐
1 Harta nevoilor	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐
2 Identificarea, clasificarea și potrivirea	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐
3 Angajarea	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐
4 Executarea	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐
5 Evaluarea, raportarea și continuarea	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐

Figura 6 - Ghid de configurare a metodologiei

„Ghidul de configurare a metodologiei” permite cititorilor să noteze, în fiecare fază, ce tehnici doresc să aplice, ce obiective vor fi atinse, care va fi volumul de muncă al fiecăruia și cu cine vor fi implementate aceste activități. Pe parcursul procesului, echipa poate semna ultima coloană dacă tehnica a fost deja făcută (ca o listă de verificare).

3.3. Rezultate principale

Studiu de caz – Portugalia

În cadrul Atelierelor de validare a Rezultatului intelectual 3 care au avut loc în Portugalia, au fost proiectate și testate 3 metodologii de implicare a comunității (adaptate la nevoile și realitățile concrete din 3 zone diferite ale țării). Obiectivul acestor ateliere a fost promovarea proiectului și a metodologiei MOBI și implicarea părților interesate cheie, precum și discutarea și obținerea de feedback și de contribuții legate de metodologie.

În cadrul atelierului și folosind metodologia MOBI, tehnicile (enumerare în Figura 5) au fost selectate de către profesioniștii SJP portughezi în fiecare dintre etapele procesului metodologic. De exemplu, în orașul Coimbra, tehnicile alese de profesioniști au fost **02. Rețea tematică** (Pasul 1 – Cartografierea nevoilor); **07. Ce? De ce? Unde? Când? Cum?** (Pasul 2 - Identificare, clasificare și potrivire); **11. Definirea soluției** (Etapa 3 - Implicare); **08. Resurse și nevoi** (Pasul 4 - Executare); și **21. Lista de verificare a raportului privind implicarea** (Pasul 5 - Evaluare, raportare și reînnoire).

3.4. Aspecte cheie pentru succes și replicare

- Folosiți etapele recomandate ale metodologiei procesului
- Citiți despre tehnici în ordine și studiați-le înainte de a aplica metodologia
- Configurați ce tehnici vor fi utilizate în fiecare etapă folosind ghidul de configurare a metodologiei

4. Rezultat intelectual 4 - Curs de instruire privind conștientizarea comunității despre SJP, procesele de reabilitare & reintegrarea a (foștilor) infractori

4.1. Descriere

Acest RI intenționează să ofere un curs de instruire privind conștientizarea comunității cu privire la SJP, procesele de reabilitare și reintegrare a foștilor infractori. Scopul acestui set de instrumente este crearea de ateliere pentru sensibilizarea comunității privind Sistemul de justiție penală (SJP), procesele de reabilitare și reintegrare a (foștilor) infractori. Oferă sprijin ONG-urilor și SJP pentru a sporii „aliații” necesari în procesele de reabilitare și reintegrare. Este destinat să sprijine profesioniștii din SJP care joacă un rol fundamental în sprijinirea reintegrării sociale a (foștilor) infractori, mai precis este destinat formatorilor care lucrează în sistemul de justiție și intenționează să sporească gradul de conștientizare a implicării comunității în rândurile colegilor lor din sistemul de justiție. Programele de formare acoperă descrierea cursului și rezultatele învățării; grupul țintă; harta și descrierea componentelor generice și opționale ale conținutului cursului; ore de învățare per rezultat al învățării; tabel de corelație între rezultatele învățării și căile de învățare, metodele de predare și învățare și metodele de evaluare.

4.1.1. Flux de lucru

Partenerii au organizat între ei o acțiune pilot pentru testarea, adaptarea la context, validarea și reglarea setului de instrumente pentru conștientizarea comunității, ca și instruirea formatorilor pentru a-l livra în orice context. Pentru aceasta, partenerii au livrat un curs de formare a formatorilor care a vizat personalul penitenciar și formatorii din fiecare țară parteneră. În același timp, partenerii au implicat societatea civilă: întreprinderi, ONG-uri, fundații, universități etc., invitându-i să fie parteneri asociați și să organizeze Atelierele de mobilizare comunitară și abilitare (CMEW) – formatori instruiți piloți. Fiecare dintre participanții la instruire a susținut un atelier pentru a sensibiliza societatea civilă și a promova implicarea acesteia. În timpul acestor CMEW, formatorii îmbogățesc societatea cu cunoștințe despre modelul și clienții din Sectorul Penitenciar, invitându-i să reflecte asupra rolului lor individual în procesul de reintegrare.

4.2. Rezultate principale

Studiu de caz - Portugalia

Pentru a pilota proiectul Rezultat intelectual 4, Aproximar împreună cu DGRSP (Direcția generală portugheză de reintegrare și servicii penitenciare) au organizat ateliere de sensibilizare a comunității cu intenția de a crește conștientizarea societății civile cu privire la importanța implicării comunității în procesul de reintegrare al (foștilor) infractori. Trei (3) sesiuni de conștientizare au avut loc în trei (3) orașe diferite din Portugalia în ianuarie 2020, care vizează implicarea organizațiilor societății civile (municipalități, ONG-uri, întreprinderi etc.). În cadrul atelierului a fost prezentat rolul și activitatea pe care le oferă închisoarea și probațiunea portugheză, și anume explicarea misiunii, diferitele tipuri de sancțiuni, cifre etc.; cifre statistice privind profilul grupului țintă din punct de vedere al problemelor de angajabilitate. S-a prezentat proiectul MOBi și IO4. Un număr total de 41 de persoane au participat la sesiunile de conștientizare și un total de 27 de organizații, din consilii, municipalități, organizații neguvernamentale, institute, asociații și companii.

4.3. Aspecte cheie pentru succes și replicare

- Recrutați un grup de 12-15 participanți
- Asigurați-vă că participanții provin din diverse ramuri, pe baza ideii unei abordări multidisciplinare
- Fiți flexibil pentru a răspunde schimbărilor contextuale și a rămâne relevant
- Evaluați conținutul livrat la curs, înainte și după instruire (satisfacție)

Rezultat intelectual	Factori cheie ai succesului	VARIAȚII posibile la replicare
1. Instrument de evaluare pentru analiza percepțiilor societății asupra nevoilor (foștilor) infractori și funcția CJC	<ul style="list-style-type: none"> o revizuire solidă a probelor echipa capabilă să analizeze datele strategia de comunicare și diseminare 	<ul style="list-style-type: none"> Utilizați un eșantion mix (ex.: nivele diferite de educație) Includeți în chestionar o scală a Dezirabilității sociale ex.: Scala Dezirabilității sociale Marlowe-Crowne (SDSMC)
2. Instrument de evaluare pentru analiza percepțiilor infractorilor privind acceptarea societății în ceea ce privește procesul de reintegrare	<ul style="list-style-type: none"> o revizuire solidă a probelor echipa capabilă să analizeze datele strategia de comunicare și diseminare 	<ul style="list-style-type: none"> Treceți la eșantionul de (foști) infractori de gen feminin Includeți în chestionar o scară a Dezirabilității sociale ex.: Scala Dezirabilității sociale Marlowe-Crowne (SDSMC) Investiți mai mult în partea calitativă a studiului pentru a obține mai multe informații de la un eșantion reprezentativ
3. Metodologia implicării comunității în SJP	<ul style="list-style-type: none"> urmarea pașilor recomandați citiți și studiați tehnicile în ordine configurați tehnicile folosite în fiecare etapă 	<ul style="list-style-type: none"> Adăugați noi tehnici la metodologie pe baza probelor și literaturii adaptate populației și nevoilor dvs. țintă
4. Reabilitare & reintegrarea a (foștilor) infractori	<ul style="list-style-type: none"> evaluare 	<ul style="list-style-type: none"> Utilizați o metodă de instruire diferită

03

Esențial pentru replicarea MOBi

1. Elementele esențiale pentru o replicare eficientă a proiectului MOBi

Replicarea programului este o caracteristică esențială pentru susținerea eficienței programului și recunoașterea a ceea ce funcționează cel mai bine, atât pentru ce populație țintă, cât și în ce condiții. **Procesul de replicare determină eficacitatea unui model de program, arătând că acesta poate fi implementat eficient și obține rezultate fiabile în locații noi** (Metz, Bowie și Blase, 2007).

Majoritatea problemelor sociale sunt transversale în diverse comunități și este mai rentabil să se reproducă o soluție de succes pentru aceste probleme decât să „se reinventeze continuu roata”. **Replicarea programelor sociale solide poate face o diferență pozitivă pentru participanții individuali și pentru comunități întregi atunci când este bine făcut și sistematic.**

1.1. De ce nu investim în replicarea proiectului?

Deși factorii de decizie sunt de acord cu privire la valoarea replicării, au fost reduse încercările eficiente de aducere la scară a programelor sociale. Eforturile limitate de a reproduce și răspândire a rezultatelor programelor sociale sunt cauzate de percepții preconcepționate despre procesul de replicare. **Cu toate acestea, scopul replicării este de a obține rezultatele unui program de succes, mai degrabă decât de recrea a fiecare dintre caracteristicile sale.** Replicarea ar putea implica, de exemplu, mutarea practicilor dintr-o locație în alta sau duplicarea culturii organizației (Bradach, 2003). Garthwaite și Sewell (2015) se referă la **procesul de replicare ca strategie de reciclare care permite utilizarea creativității, a energiei și a resurselor pentru a dezvolta un model de succes.** Autorii cred, de asemenea, că simpla mutare a unui program într-un alt site ratează ocazia pentru organizație de a-și ajusta impactul.

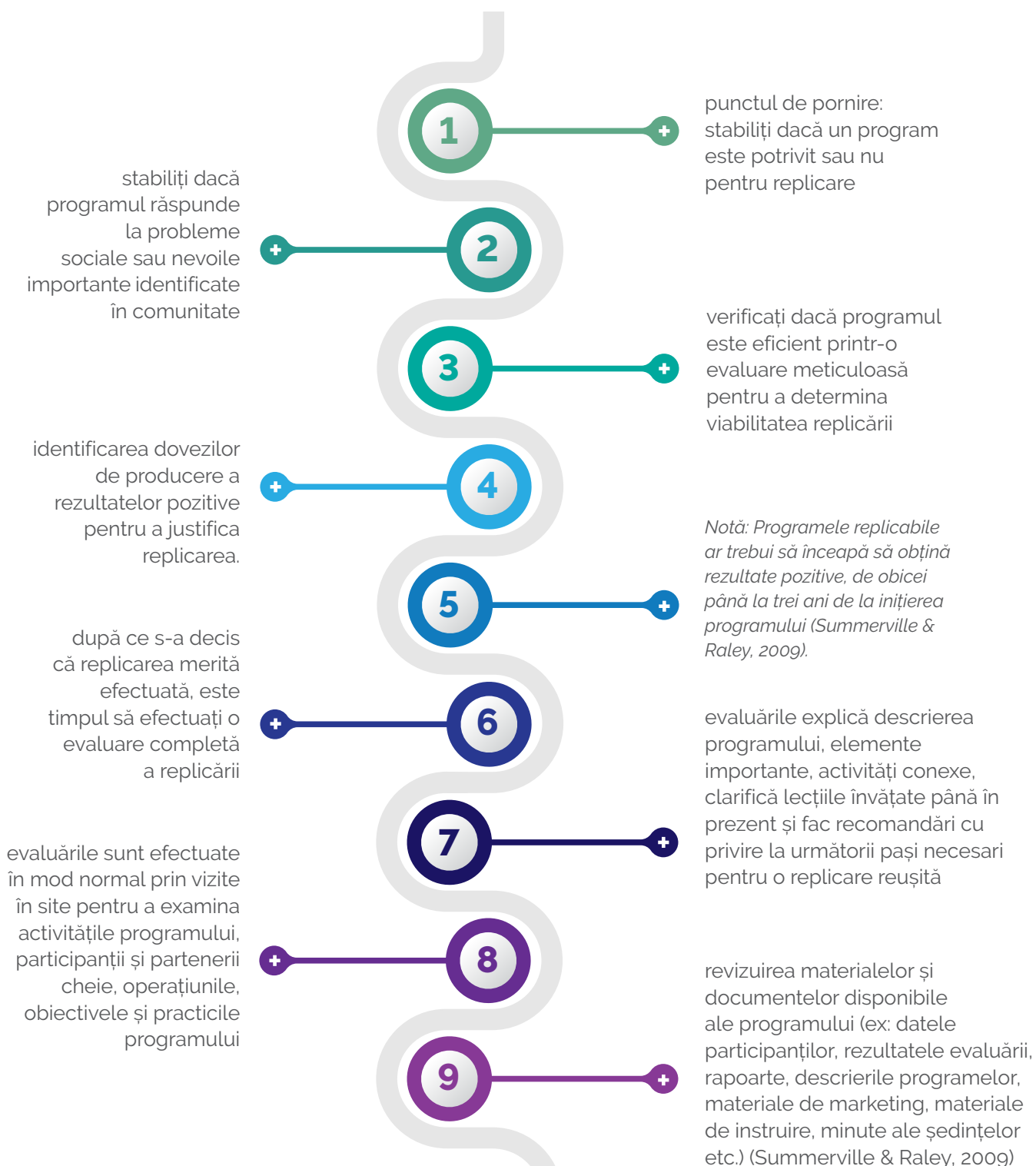
Motive pentru eforturi limitate de replicare

- lipsa de expertiză cu privire la practica replicării și lipsa de sprijin și implicare a actorilor cheie în replicarea programelor și succesul acestora în comunități (Summerville și Raley, 2009);
- preocuparea existentă a antreprenorilor sociali pentru a sprijini ideile inovatoare, care apreciază autonomia și nu sunt receptivi sau nu consideră satisfăcătoare punerea în aplicare a programului sau a modelului altcuiva.
- existența unor „practici de cercetare discutabile” și fals pozitive în literatura de specialitate (Simmons, Nelson și Simonsohn, 2011).
- lipsa transparenței și a finalității în raportarea metodelor, datelor și analizei în programul original (Bakker & Wicherts 2011; Nuijten et al. 2016).

Beneficiile replicării

- crește amploarea organizației fără a crește semnificativ volumul de muncă și resursele necesare pentru susținerea acesteia (Garthwaite & Sewell, 2015).
- acceptarea unui program recunoscut poate fi de asemenea, o modalitate de a atrage resurse și clienți chiar și într-o zonă nouă sau pe o piață nouă, deoarece clienții / utilizatorii pot asocia cu ușurință denumirea mărcii sau organizația cu livrările cunoscute.
- a face parte dintr-un sistem mai mare: programele locale au deja acces la resurse și expertiză în domenii precum strângerea de fonduri, resurse umane și servicii care ar putea fi prea costisitoare pentru o singură unitate.
- a face parte dintr-o rețea mai largă oferă un mediu de cercetare, testare și învățare, precum și capacitatea de a folosi idei și cunoștințe generate de alte site-uri (Bradach, 2003).

Literatura de specialitate indică o serie de lecții și idei importante ale unui proces de replicare reușit, care poate implica anumite strategii și decizii importante pentru creșterea amplitudinii și impactului unui program (Summerville & Raley, 2009).

1.3. Tipuri de replicări pe care le puteți adopta:

Există cinci moduri principale prin care o replicare poate varia față de proiectul inițial (Gómez, Juristo, & Vega, 2010):

- Site-ul sau locația spațială a replicării: replicarea poate fi realizată într-o locație care este sau nu este aceeași cu site-ul programului inițial.
- Experimentatorii care efectuează o replicare pot fi exclusiv identici cu originalul, exclusiv diferiți sau o combinație de nou și original
- Echipamentul, inclusiv proiectarea, materialele, instrumentele și alte proceduri importante, pot varia între original și replică
- Operaționalizările (măsurarea variabilelor) utilizate pot diferi. De exemplu, în psihologie acest lucru ar putea include utilizarea a două scări diferite care măsoară dezirabilitatea socială (ca variabilă dependentă).
- Implementarea proiectului poate varia în funcție de caracteristicile populației.

Adesea, majoritatea actorilor cheie au perceput greșit replicarea ca un proces rigid care lasă puțin spațiu de adaptare la o gamă unică de nevoi ale comunității (Summerville & Raley, 2009). Pe lângă înțelegerea elementelor esențiale ale programului, este, de asemenea, indispensabilă capacitatea implementatorilor de a structura un model dat, având în vedere modificările potențiale și, prin urmare, contextul local unic (Summerville & Raley, 2009). Replicarea programelor sociale implică variații locale și contexte comunitare în care mediile, nevoile și comportamentele umane diferă și se schimbă. În cadrul acestei perspective, unii autori sugerează că definirea elementelor esențiale ale unui program este un prim pas crucial în dezvoltarea replicării. În ciuda variației semnificative ale modelelor de program, elementele esențiale includ de obicei descrieri privind (Summerville & Raley, 2009):

1. Demografia participanților;
2. Intensitatea și dozarea programării;
3. Durata programării;
4. Punctele de tranziție pentru participanți;
5. Calificările și configurația personalului.

O reproducere reușită a unui program implică replicarea aspectelor cheie ale acestuia, denumite de regulă, „**componente de bază**”, care sunt următoarele (Metz, Bowie & Blase, 2007):

1. Componentele de intervenție de bază. Se referă la componentele cele mai vitale și esențiale ale unei intervenții pentru obținerea rezultatelor necesare ale participanților și includ servicii directe oferite participanților, cum ar fi asistența pentru abilități de viață, strategii de abilitare și servicii educaționale..
2. Componente de implementare de bază. Se referă la componentele cele mai vitale sau esențiale pentru punerea în aplicare a programului și pot implica procesele de selecție / formare sau mentorare a personalului, strategii de recrutare, structuri administrative și politici care pot susține programul.

Metz, Bowie și Blase (2007) sugerează câțiva **pași care v-ar putea ajuta să îmbunătățiți succesul** replicabilității programului, pe lângă identificarea componentelor de intervenție de bază și a componentelor de implementare de bază, cum ar fi:

1. Identificarea elementelor adaptabile ale programului, care ar putea permite adaptarea sau personalizarea unui program eficient pentru a răspunde nevoilor unice ale populației sau ale comunității țintă.
2. Identificarea modulelor individuale care se referă la componentele de intervenție individuale. Ar putea fi mai fezabil să implementăm componentele de intervenție singulară, mai degrabă decât un program multicomponente.
3. Contactați și colaborați cu dezvoltatorii de programe pentru a vă asigura că programul este implementat cu integrarea modelului. De asemenea, adoptatorii de programe sunt încurajați să solicite consultarea experților externi.
4. Evaluați critic problemele legate de cultură în dezvoltarea programului și potențialul replicării programului în contextul dvs.

Garthwaite și Sewell (2015) sugerează, de asemenea, **10 pași esențiali pentru o replicare reușită** a programelor, serviciilor, modelelor și programelor existente pentru a crește impactul și sustenabilitatea organizațiilor orientate spre obiective.

1. **Definiți succesul.** Întrebați-vă care sunt rezultatele acestui program și cum știți că funcționează, care sunt rezultatele măsurabile și cum le măsurați. uestionar-se quais são os resultados deste programa e como sabe que funciona, quais são os resultados mensuráveis e como os medir.
2. **Aflați ce funcționează.** Identificați aspectele programului care produc rezultatele care definesc succesul.

- 3. Aflați cum funcționează.** Identificați cum funcționează exact fiecare aspect și ce tipuri de conexiuni se întâmplă între organizație și grupurile cu care interacționează și teoria schimbării care a motivat programul de la început.
- 4. Documentați-vă cum funcționează.** După ce ați răspuns la întrebările de la primii pași, țineți evidența răspunsurilor. (ex.: utilizați diagrame, grafice sau povești pentru a ilustra răspunsurile)
- 5. Revizuiți artefactele. În acest context,** termenul artefact este utilizat ca un concept cuprinzător pentru politici, forme și procese care permit activitatea unei organizații. După ce ați aflat ce trebuie să învățați și ați păstrat evidența, revenirea la artefactele pe care le aveți deja și revizuiți-le cu avantajul acestei noi clarități.
- 6. Creați procese pentru a-l trece.** Aceste procese pot include instruire, ateliere de lucru, seminarii web, video-uri sau coaching.
- 7. Faceți loc pentru replică.** Aceasta poate implica un site diferit de programul inițial, o comunitate nouă, o altă locație geografică / fizică sau un spațiu online. Pregătiți noua locație sau spațiul. Pregătirea ar putea implica abordarea unor aspecte precum infrastructura, accesul și atitudinile sau construirea de relații cu persoane din noua locație înainte de lansarea replicării. Sprijinul comunitar este un factor decisiv pentru succesul eforturilor de replicare.
- 8. Creați structuri.** Structurile implică personal, relații și tipare de comunicare (ex: întâlniri regulate cu actori cheie în procesul de replicare). Abilitățile consistente sau inconsistente ale personalului în proiectele de replicare sunt esențiale pentru replicare.
- 9. Pregătiți lansarea replicării.** Lansarea unui proiect sau program presupune o planificare atentă, termene, planificarea evenimentelor, precum și materiale de marketing, revizuirea site-ului web social media. Poate necesita și asimilarea materialelor din programul inițial. Acest pas depinde de efortul și de resursele disponibile pentru replicare.
- 10. Lansați și evaluați.** După îndeplinirea celor 9 pași anteriori, acest pas corespunde unui eveniment de lansare la începutul programului, cum ar fi un site web sau un eveniment de prezentare. Planificați să evaluați imediat lansarea programului, să înțelegeți ce fel de întrebări au apărut sau ce posibile probleme.

Una dintre întrebările care apar atunci când se replică un program este dacă procesul de replicare va permite organizației să obțină o rentabilitate socială

la investițiile sale și să reducă la minimum riscul de a submina operațiunile existente (Scilacci, MBA '49)¹.

Pentru a **maximiza profitul social**, este recomandat să:

1. Analizați replicarea revizuiind literatura secundară și discutând-o cu experții în domeniu..
2. Conectați-vă cu organizații similare.
3. Identificați factorii cheie de replicare, cum ar fi resursele potențiale de finanțare și abilitățile operaționale cheie esențiale pentru succes, intervievând membrii consiliului..
4. Implementați o evaluare a echipei de management existente pentru a evalua capacitatea internă de extindere a organizației.
5. Executați o analiză a programelor competitive curente sau potențiale.
6. Țineți evidența concluziilor și recomandărilor dvs. pentru o planificare și o abordare cât mai bună a replicării.

Conform Centrului Internațional pentru Francizare Socială (ICSF)², există mai multe **căi distincte ale procesului de replicare**, respectiv strategii de „diseminare” și „afiliere”, iar ulterior replicări „deținute integral” controlate strict. O replicare sau o companie este considerată deținută integral atunci când o altă companie, compania-mamă deține toate acțiunile comune. Nu există acționari minoritari, iar stocurile filialei nu sunt tranzacționate public. Dar rămâne un organism juridic independent, o corporație cu propriul cadru organizat și propria administrare.

ICSF sugerează existența unui spectru pentru replicarea programelor sociale, care trece de la „flexibil” la „controlat”. Flexibilitatea este posibilă atunci când implementatorii pot adapta proiectul cum doresc și îl aplică în contextul lor local. În cealaltă extremă a spectrului, controlul este locul în care creatorii de programe pot dicta modul în care implementatorii derulează proiectul în zona lor (Figura 7).

¹ Disponibil la: <https://www.gsb.stanford.edu/alumni/volunteering/act/service-areas/replication>

² Disponibil la: <https://www.the-sse.org/resources/scaling/introduction-to-social-replication/>

Spectrul de Replicare

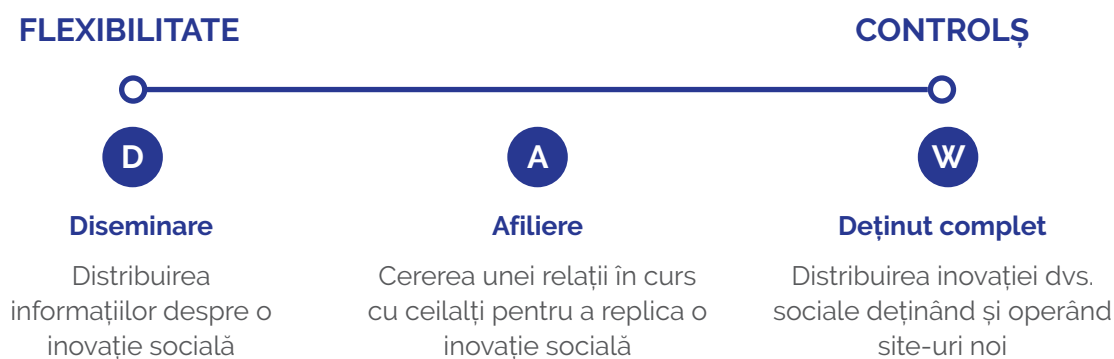
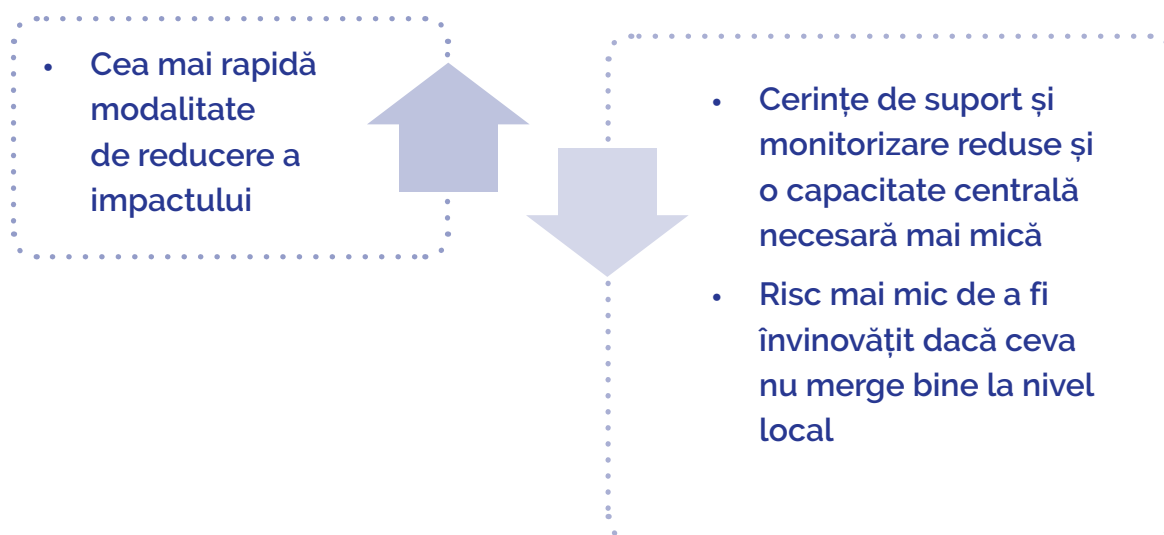

Figura 7 – Spectrul de replicare (Sursa: Spring impact)³

Conform acestui model, la capătul „flexibil” al spectrului este diseminarea. Sunt disponibile resurse care permit unei alte persoane independente să implementeze proiectul într-o nouă locație. Poate avea o taxă financiară pentru materiale sau consiliere, dar în general nu există o relație financiară sau juridică.

Această strategie are câteva avantaje, cum ar fi:

³ Disponibil la: <https://toolkit.springimpact.org/Webapp>

Această strategie poate avea și unele dezavantaje, cum ar fi:

- Nici o garanție că proiectul va fi implementat cum trebuie
- Impact negativ asupra mărcii dacă replicările nu sunt de înaltă calitate
- Dificil de monitorizat impactul și de a aduna învățături din replicări
- Venituri generate mai mici și mai puțin sigure

În mijlocul spectrului putem găsi strategia de afiliere, care constă dintr-o relație oficială continuă cu persoane sau organizații independente, formată pentru a vă ajuta să implementați proiectul. În general, există un cadru legal implicat care stabilește natura relației și uneori există o relație financiară între cele două părți implicate.

Avantajele acestei strategii sunt:

- Extindere rapidă menținând calitatea
- Operațiunile zilnice nu trebuie gestionate central
- Parteneriatele pot permite accesul la noile tehnologii, abilități, capacități și competențe
- Împărțirea cu ceilalți a sarcinii financiare a extinderii
- Utilizarea resurselor, cunoștințelor și bunurilor locale
- Date la scară largă pentru evaluarea impactului

Pe de altă parte, putem identifica unele dezavantaje al acestui tip de strategie:

- Necesită resurse pentru gestionarea și susținerea continuă a replicărilor
- Gestionarea acestei relații poate fi provocatoare și consumatoare de timp
- Poate avea mai puțin control asupra calității decât în replicarea Deținută integral

Factorii de succes ai afilierii:

- Selectarea implementatorilor cu aceleași valori, experiență și alte calități necesare pentru o implementare eficientă

- Instruirea și sprijinul permanent al implementatorilor
- A avea un model dovedit, cu așteptări clare și realiste despre sine și implementatorii dvs. de la început
- A fi clar cu privire la rolurile și responsabilitățile centrului și ale membrilor locali
- Generatorul își schimbă cu succes stilul de gestionare în cel al rețelei

În partea dreaptă a spectrului, care în acest model corespunde replicării deținute în întregime, creatorul programului va efectua livrarea directă a acestuia în locații noi, de exemplu, prin înființarea de birouri locale sau regionale. În figura de mai jos, puteți găsi câteva exemple de strategii din acest model:

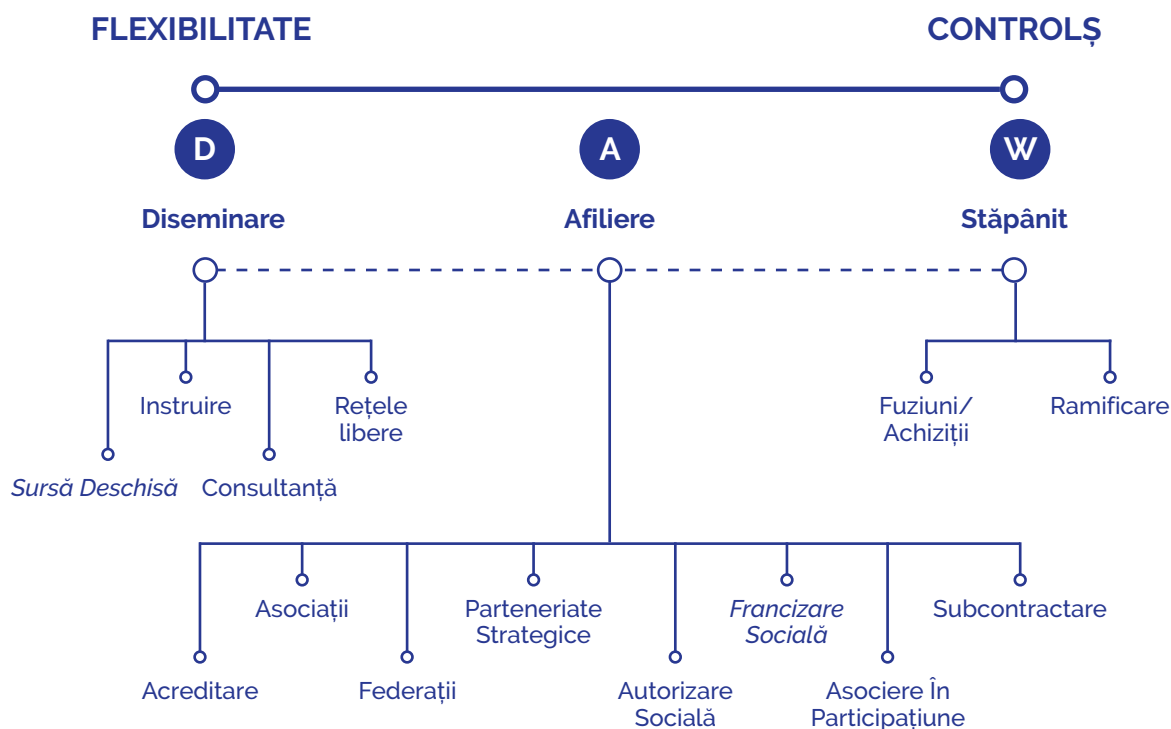

Figura 8 – Strategii ale replicării (Sursa: ICSF)⁴

⁴ Disponibil la: <https://www.the-sse.org/resources/scaling/introduction-to-social-replication/>

1.4. Deciderea asupra unui model de scală

Potențialul replicării depinde de măsura în care principalele sale activități și componente ale modelului de operare corespunzător pot fi, de asemenea, formulate și standardizate. Prin urmare, cu cât o cantitate mai mare de elemente poate fi standardizată, cu atât este mai probabil ca procesul de replicare să reușească. Cu toate acestea, în sectorul non-profit acest proces de standardizare poate fi dificil (Bradach, 2003).

După ce informațiile sunt standardizate și este stabilit un model de operare, este esențial să se transfere modelul către noi locații. Această abilitate de a standardiza procesul de instrucțiuni în rutine transmisibile și lăsând, în paralel, spațiu creativității individuale, reprezintă un echilibru esențial care permite adăugarea rapidă de locații noi.

Bradach (2003), similar sugestiilor celorlalți autori menționați anterior, sugerează că, pentru a reuși în acest proces, trebuie să luați în considerare câteva aspecte importante:

- 1. Oameni.** Aptitudinile managerilor sunt un element esențial pentru ca reușita unei replicări, de aceea găsirea persoanelor potrivite pentru ocuparea noilor funcții este esențială. Prin urmare, trebuie să realizați o selecție, o pregătire și o socializare corespunzătoare a personalului. O bună selecție a personalului implică o înțelegere clară a abilităților necesare și a fi clar despre ceea ce este necesar. În acest sens, instruirea poate fi apoi utilizată pentru a completa eventualele disparități de abilități. Există convingerea că, în unele organizații, este preferabil să se promoveze persoane din interior, deoarece profesioniștii din afara organizației nu înțeleg scopul și specificul unui anumit program. Totuși, această convingere se poate baza pe faptul că cunoștințele despre modelul său de operare nu au fost clarificate încă.
- 2. Context.** Unul dintre indicatorii eficienței modelului de operare al programului este contextul replicării acestuia. Fiecare program pornește de undeva, într-o locație și, prin urmare, replicarea rămâne adesea la a păstra constanța de ex. standardizarea contextului în care va opera programul
- 3. Structura financiară.** Transparența unui program, inclusiv costurile și veniturile constituie un element vital al standardizării unui program. Aceasta înseamnă că, chiar dacă rezultatele unui program sunt impresionante, programele care se străduiesc să reușească financiar nu pot fi considerate candidați buni la

replicare. O cerință pentru măsuri de performanță poate permite un cost real al furnizării programelor și poate încuraja transparența financiară.

O replicare reușită se bazează și pe standardizarea fluxului de bani. Acest lucru permite managerilor să nu-și piardă timpul cu strângerea de fonduri și poate contribui la diminuarea presiunilor create de interesele finanțatorilor. Astfel de presiuni pot constitui o variație a modelului și, prin urmare, pot reduce rezultatele.

- 4. Destinatarii serviciilor.** Oricare ar fi programul pe care doriți să-l reproduceți, este proiectat să afecteze un set specific de destinatari sau beneficiari (de exemplu, alcoolici în recuperare, persoane fără adăpost, infractori etc.). După cum este firesc, configurația dintre modelul de operare al organizației și beneficiari face ca aceasta să fie dificil de deservit alte grupuri. Pentru a depăși această provocare, se recomandă ca modelul dvs. să fie modificat în același timp iar liderii să evite evitarea deviațiilor în furnizarea către beneficiarii cărora programul nu li se poate aplica (Bradach, 2003).

1.5. Replicarea Modelului de Operare

Având în vedere teoria lui Bradach (2003) despre replicarea modelului operațional, se recomandă să se răspundă la trei întrebări cheie:

1. *Unde și cum să crești?*
2. *Ce fel de rețea vrei să construiești?*
3. *Care trebuie să fie rolul „centrului”?*

Pentru a răspunde la aceste întrebări, sunt necesare date bune și o analiză atentă. Pentru a realiza acest lucru, procesul de evoluție a replicării trebuie să fie planificat minuțios. Unele testări care au loc de-a lungul procesului de replicare reprezintă o parte importantă a implementării și pot contribui la procesul de învățare și în scopuri de modernizare. Următoarele subiecte sunt câteva recomandări pe care trebuie să le aveți în vedere pentru planificarea dvs.:

1. **Definirea strategiei de creștere.** Etapele inițiale de implementare pot începe prin identificarea cerințelor potențiale ale programului și componentele esențiale pentru succesul acestuia, prin implementarea unei analize detaliate în ceea ce privește piețele existente, cererea, precum și noi piețe

pentru finanțatori potențiali sau alternative noi. O astfel de analiză poate dezvălui că un program poate explora mai fidel piețele actuale. Explorarea rețelelor existente prin identificarea partenerilor care pot furniza resursele necesare, este un pas esențial care poate accelera creșterea. De asemenea, este esențial să găsiți parteneri locali care să obțină fonduri importante. Prin urmare, vă puteți „vinde” programul în locații noi, întâlnindu-vă cu localnici sau este posibil, de asemenea, ca localnicii să stabilească ei înșiși contactul când află despre un program eficient într-o altă locație.

2. Conceperea rețelei. Standardizarea modelului de operare este importantă și în ceea ce privește dimensiunea rețelei. Astfel, cu cât standardizarea este mai mare, cu atât rețeaua poate fi mai lejeră și este mai ușor pentru liderii locali să recunoască variațiile. Pe de altă parte, în cazul în care cultura este o parte critică a modelului, este nevoie de o rețea mai strânsă.

Pentru a stabili relația cu site-urile locale, puteți utiliza unele instrumente, cum ar fi statutul juridic al rețelei, constrângerile de raportare ale rețelei sau chiar manualele de instruire existente. Având în vedere aspirația majorității managerilor locali de a funcționa cât mai autonom, se preferă va rețelele să se autoorganizeze. Cu toate acestea, provocarea constă în crearea unei rețele cât mai libere, dar care să-și păstreze loialitatea față de model și să producă rezultate.

Independent de tipul organizării membrilor săi, fondatorii rețelei vor trebui să abordeze trei subiecte dificile:

- asigurarea calității;
- facilitarea învățării;
- furnizarea de servicii centrale.

3. Asigurarea calității și protejarea mărcii. După crearea site-urilor, rețeaua începe să partajeze o identitate publică comună, care constituie marca sa. Normal având în vedere că această identitate comună implică generalizarea (care poate avea o conotație mai mult sau mai puțin pozitivă), este esențial să vă asigurați că toți membrii prezintă rezultate fiabile. Prin urmare, un aspect cheie în protejarea calității este de a avea un sistem de colectare a datelor pentru a face dovada că programul a fost implementat cu fidelitate și că produce rezultate fiabile.

- 4. Facilitarea învățării în rețea.** Unul dintre cele mai mari beneficii ale unei rețele este oportunitatea de a împărtăși cunoștințe și de a învăța de la alți oameni. După cum s-a sugerat, puteți organiza o convorbire periodică pentru a vorbi despre provocări și a împărtăși idei noi sau a crea un raport de newsletter pentru a evidenția inovațiile din toată rețeaua. O altă posibilitate este organizarea de întâlniri anuale cu oportunitatea învățării și împărtășirii de la egal la egal.
- 5. Furnizarea de servicii centralizate.** Într-o relație de afiliere la centru, centrul poate juca un rol crucial în furnizarea de expertiză și servicii eficiente pe care site-urile locale s-ar putea să nu le poată obține prin mijloace alternative. Cu toate acestea, ar putea fi dificil pentru centru să mențină acest suport pe măsură ce rețeaua evoluează. După un timp, afiliații simt că au toate răspunsurile și pun la îndoială contribuția națională. Prin urmare, centrul ar trebui să găsească modalități de a contribui la succesul site-urilor locale (Bradach, 2003).

Având în vedere acest model și pentru a facilita organizarea procesului dvs. de replicare, vă sugerăm să utilizați un instrument suplimentar (Anexa I), care vă poate ajuta să aveți o imagine vizuală a creșterii, precum și să rezumați subiectele cheie abordate mai sus în timp ce vă planificați, implementați și evaluați proiectul. Mai precis, acest instrument vă va ajuta să identificați problema centrală pe care proiectul dvs. încearcă să o rezolve, alternativele în ceea ce privește alte programe existente și similare, cum să pilotați problema, obiectivele pentru 1 an, un an în avans; lista activităților; costurilor; indicatori pentru a vă măsura realizările; enumerați părțile interesate; finanțare; aspectele inovatoare ale proiectului dvs.; canale și clienți. În plus, puteți utiliza, de asemenea, o cartă vizuală a proiectului (Anexa II) pentru a recapitula scopul proiectului dvs., incluzând prezentarea, sfera de aplicare, condițiile și abordarea.

04

Concluzie

Concluzie

„De ce sistemul de justiție penală (SJP) nu reușește să realizeze reintegrarea infractorilor?”: aceasta a fost întrebarea inițială pe care proiectul MOBi intenționa să o exploreze.

Proiectul a fost conceput pentru a aborda problema substanțială a incluziunii sociale a (foștilor) deținuți, prin propunerea unei metode combinate inovatoare de reducere a distanței existente între societate și SJP. Acest manual vă permite dvs., ca lucrător, formator sau organizație aferentă SJP, accesul la experiența proiectului MOBi de la A la Z, oferindu-vă un set de instrumente de evaluare, metodologie și instruire pe care le puteți utiliza pentru a-l replica, precum și pentru dezvoltarea competențelor cheie în acest domeniu de expertiză.

Principalul rezultat scontat al livrării manualului a fost o societate civilă mai informată cu privire la operațiunile serviciilor penitenciare, diversele populații de infractori și strategiile de participare activă la reintegrarea socială a infractorilor, cu accent special pe aspectele ocupării forței de muncă. Dintr-un punct de vedere mai detaliat, proiectul și-a propus să înțeleagă imaginea europeană a pedepsei și a reintegrării în ceea ce privește percepția societății, participarea, etichetarea infractorilor, să creeze metode pentru a răspunde procesului de reintegrare a (foștilor) infractori, să dezvolte o metodologie de implicare comunitară pentru sprijinirea organizațiilor SJP, a practicienilor și a celor mai apropiate părți interesate; să creeze un program de instruire care vizează societatea civilă pentru a asigura accesul la cunoștințe despre modelul de reabilitare la locul de muncă în propriul lor SJP; și, în final, să livreze un Manual, pentru a sprijini diverse organizații din acest domeniu.

Dezvoltând un instrument de evaluare pentru colectarea percepțiilor societății civile cu privire la (foștii) infractori și funcțiile SJP (IO1) și prin colectarea de date cantitative și calitative despre temerile și percepțiile (foștilor) infractori despre stigmat în timpul procesului de reintegrare (IO2), am verificat că, spre deosebire de ceea ce se aștepta, societatea pare să nu țină cont de convingerile prejudiciate față de foștii infractori, în timp ce infractorii au fost de acord în mare măsură că societatea consideră toți infractorii la fel. Considerăm că rezultatele pot fi explicate prin dezirabilitatea socială și că imperativul său de a continua să sensibilizeze societatea că integrarea cu succes a (foștilor) infractori depinde nu numai de serviciile penitenciare, ci și de atitudinile și dorința lor de a participa activ în procesul de reintegrare. Această linie de gândire ne conduce la crearea unei METODOLOGII A IMPLICĂRII COMUNITĂȚII ÎN SJP (IO3), care vă oferă dvs., ca profesionist în SJP, îndrumările critice pentru a implementa o implicare eficientă în organizarea comunității și instrumente specifice pentru a lucra la reintegrarea (foștilor) infractori. În același scop, am creat un curs de formare privind conștientizarea comunității cu privire la SJP, procesul de reabilitare și reintegrare a (foștilor) infractori (IO4), sub forma unor ateliere de formare în sensibilizarea comunității pe SJP. Pentru a finaliza experiența, acest manual vă oferă nu numai principalele rezultatele ale fiecărei secțiuni, ci și recomandări bazate pe literatura și experiența persoanelor care au lucrat la proiect, despre modul de replicare reușită a proiectului MOBi.

Întrucât majoritatea problemelor sociale sunt transversale în diverse comunități

și este mai eficient în ceea ce privește costurile, să replicăm o soluționare reușită a acestor aspecte decât să concepem un proiect de la început, manualul vă atrage atenția asupra unor decizii importante de luat înainte și în timpul replicării. Acesta vă oferă:

- strategii de creștere a anvergurii și impactului unui program;
- tipurile de replicări pe care le puteți adopta;
- modalități și variații de adaptare a proiectului la o serie unică de nevoi comunitare
- definirea elementelor și cerințelor esențiale pentru a structura un model având în vedere potențialele modificări și contextul unic
- pașii care v-ar putea ajuta să îmbunătățiți reușita replicabilității programului
- creșterea impactului și a durabilității organizațiilor bazate pe obiective
- recomandări pentru maximizarea profitului social
- căi distincte către procesul de replicare
- aspecte importante de luat în considerare pentru a reuși luarea deciziei asupra unui model de scală
- linii directoare de avut în vedere planificarea proiectului;

Într-un mod mai practic, aceste sugestii ar putea fi foarte utile atunci când sunt combinate cu recomandările noastre specifice privind aspectele cheie pentru replicarea cu succes a MOBI, și anume, o revizuire solidă a probelor asupra problemei pe care vă concentrați, o echipă puternică care să poată analiza datele, o strategie structurată de comunicare și de diseminare, implementarea metodologiei în conformitate cu etapele și configurația tehnicilor indicate; implicarea participanților în diferite filiale, precum și necesitatea flexibilității și evaluării calității proiectului.

Bibliografie

Berg, T. & Huebner, B. (2011). **Reentry and the Ties that Bind**: An Examination of Social Ties, Employment, and Recidivism, *Justice Quarterly*, 28:2, DOI: 10.1080/07418825.2010.498383

Myhill, A. (2012). **Community engagement in policing**: Lessons from the Literature, National Policing Improvement Agency.

Metz, A.J.R., Bowie, L., & Blase, K. (2007). **Seven Activities for Enhancing the Replicability of Evidence Based Practices**. Research to Results Brief, Child Trends, Washington, DC.

Bradach, J. (2003), **Going to Scale, Stanford Social Innovation Review**, Spring 2010. Miller, P. & Stacey, J. (2014). *Good Incubation: The craft of supporting early stage social ventures*, London: Nesta.

Garthwaite, L. & Sewell, D. (2015). Ten essential steps for effective program replication. Change Makers Partners.

Summerville, G. & Raley, B. (2009). **Laying a Solid Foundation**: Strategies for Effective Program Replication. Public/ Private Venture.

Simmons, J. P., Nelson, L.D. & Simonsohn, U. (2011). **False-Positive Psychology: Undisclosed Flexibility in Data Collection and Analysis Allows Presenting Anything as Significant**. *Association for Psychological Science. Psychological Science*: 1–8. DOI: 10.1177/0956797611417632.

Bakker, M., & Wicherts, J. M. (2011). **The (mis)reporting of statistical results in psychology journals**. *Behavior Research Methods*, 43, 666–678. doi:10.3758/s13428-011-0089-5.

Nuijten, M.B., Hartgerink, C. H. J., van Assen, M. A. L. M., Epskamp, S., & Wicherts, J. M. (in press). **The prevalence of statistical reporting errors in psychology (1985-2013)**. *Behavior Research Methods*. DOI: 10.3758/s13428-015-0664-2.

Gómez, O., Juristo, N. & Veja, S. (2010). **Replication, Reproduction and Re-analysis**: Three ways for verifying experimental findings. Research Gate.

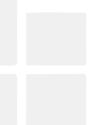
Anexa I

Extindere

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

<p>1 Problemă Care a fost problema de rezolvat în pilotul MOBi</p> 	<p>3 Soluție Pilotul dvs. pentru problemă</p> 	<p>7 Metrici cheie Indicatori de măsurare a ceea ce doriți să obțineți</p> 	<p>9 Propunerea unei valori unice Mesaj(e) convingător(are) care face ca persoana necunoscută să devină un prospect interesant</p> 	<p>12 Canale Enumerateți căile către clienți</p>
<p>2 Alternative Alte proiecte/programme pentru probleme similare</p> 	<p>4 Introducerea scalei Obiective/scopuri pentru 1 an</p> 	<p>8 Persoane interesate Lista co-promotorilor, beneficiarilor, partenerilor finanțatori, etc.</p> 	<p>10 Strângerea de fonduri Acțiuni de finanțare a proiectului dvs.</p> 	<p>13 Client final Enumerateți, descrieți și cuantificați segmentele de clienți</p>
<p>6 Structura costului Costuri fixe și variabile pentru 1 lună de implementare a soluției</p> 	<p>14 Venit/Găsirea surselor Enumerateți sursele de venit pe categorii și sume pentru 1 an</p> 	<p>11 Avantaj Ce diferențiază de altă soluție și ce nu poate fi copiat</p> 		

Extindere

4 Prezentarea scalei

Obiective/scopuri pentru 1 un

5 Activități/servicii

Enumerati doar acele activități livrate direct utilizatorilor finali

Anexa II

Grafic vizual al proiectului

Care este scopul acestui proiect:

Imagine de ansamblu asupra proiectului	Sfera proiectului	Condițiile proiectului	Abordarea Proiectului
<p>Sumar executiv</p>	<p>Persoane interesate afacerii</p> <p>Obiective, scopuri și criterii de reușită</p> <p>Livrabile</p> <p>Livrabile în afara sferei de aplicare</p> <p>Buget și costuri estimate</p> <p>Impact organizațional</p> <p>SOW departamental</p> <p>Durată estimată</p>	<p>Presupuneri</p> <p>Probleme</p> <p>Riscuri</p> <p>Constrângeri</p>	<p>Structura</p> <p>Reguli și responsabilități ale echipei de proiect</p>
<p>Nevoile afacerii</p> <p>Justificarea afacerii</p>			

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

